

איש חסיד ואשה כשרה.

על אומנות ההווה.

מדרש רות זוטא, פרק ד, י"א.

מעשה בחסיד אחד שירד מנכסיו, והיתה אשתו כשרה, לסוף נעשה שכיר.

פעם אחת הנה חורש בשדה. פגע בו אליהו, זכור לטוב, בדמות ערבי אחד. אמר לו: יש לך שש שנים טובות; אימתי אתה מבקש אותן – עכשו או בסוף ימיה? אמר לו: קוסם אתה, אין מה לתן לך – אלא הפטר מעלי בשלום.

חזר אצלו עד שלוש פעמים. בפעם שלישית אמר לו: אלה ואמלך באשתי. הלה אצל אשתו ואמר לה: בא אלי אחד והטריח אותי עד שלוש פעמים, ואמר לי: "יש לך שש שנים טובות; אימתי אתה מבקש אותן – עכשו או בסוף ימיה?"

אמר לה: ומה את אומרת? אמרה לו: לך אמר לו: הבא אותן עכשו.

הלה ואמר לו: לך הבא אותן עכשו, אמר לו: לך לביתה,

ואין אתה מגיע לשער תצרך עד שתראה ברכה פרוסה בבית. והיו יושבים בניו לחפש בגדם בעפר,

ומצאו ממון שזונו בו שש שנים, וקראו לאמם.

ולא הגיע החסיד לשער עד שיצאה אשתו לקראתו ובשרה אותו. מיך הודה להקדוש ברוך הוא ונתה דעתו עליו.

מה עשתה אשתו הכשרה? אמרה לו: מכל מקום כבר משך עלינו הקדוש ברוך הוא חוט של חסד ונתן לנו מזון שש שנים,

נעסק בגמילות חסדים שנים הללו, שמא הקדוש ברוך הוא מוסיף לנו משלו.

וכן עשתה. כל מה שנתנו בכל יום ניום אמרה לבנה קטן: כתב כל מה שאנו נותנים.

וכן עשה.

לסוף שש שנים בא אליהו, זכור לטוב, אמר לו: כבר הגיעה עונה לטל מה שנתתי לך.

אמר לו: כשנטלתי לא נטלתי אלא מדעת אשתי, אף כשאני מחזיר לא אחזיר אלא מדעת אשתי.

הלה אצלה, אמר לה: כבר בא הזמן לטל את שלו. אמרה לו: לך אמר לו: אם מצאת בני אדם נאמנים ממנו תן להם פקדונה.

ראה הקדוש ברוך הוא דבריהם וגמילות חסדים שעשו

והוסיף להם טובה על טובה, לקים מה שנאמר: "והיה מעשה הצדקה שלום" [\(ישעיה](#)

- עוד אחד מסיפורי אליהו הנביא. רגעים של התגלות, של חדירה מחבוץ
- איש חסיד. ירד מנכסיו. חלק מחסידותו היא שהוא אינו נשבר אלא עובד כשכיר
- אליהו הנביא- פריצה של הפתעה אל ההוה. משהו לא על הסדר ולא על הרצף.
- איך אנו מגיבים לסוג הפתעות כזה. הגבר יותר נוקשה. עזוב אותי. האשה יותר גמישה. יותר תהליכית
- סוד ההוה. מול התכנון. אם יש שפע זה כעת. זה סוג של מבחן. האם השפע הזה הוא שליואז אני מתכנן אותו, או שהוא ביטוי לעת רצון, לזמן מיוחד – ואז שיבוא עכשיו.
- הממון נמצא על ידי ילדים. משהו מאוד תמים, תמיד היה שם לכאורה, אבל הדרך בה נמצא הממון מעידה על מעמד הנפש שלהם. תמימות.
- מה עושה אדם שנמשך עליו שפע. אפשרות אחת היא לנצל לעצמו. שבע שנים אפשר להרוויח מהקרן גם אם נצטרך להחזיר. ואפשרות שניה היא לא לוותר על העונג הזה של השפע, של המפגש עם האלוקי, של תחושת חוט של חסד. ולהיות ממשיך שפע לאחרים בעצמי. יש לי שפע כדי לתת ממנו לאחרים. בשביל זה נתנו לי אותו.. בין אם זה חכמה, או כסף או כל דבר אחר.
- לבנה הקטן דווקא ולא לבעלה. להרגילו במצוות. או כדי שלא תזוה דעתם עליהם.
- עברו שבעשנים- הוא עדיין בשדה. לא שינה מאורחות חייו. השפע ניתן לי כדי שאמשיך אותו הלאה. ולא כדי לשנות משהו
- מדעת אשתי. אין הכוונה רק לרשותה, אלא לדעת שלה. ליכולת לקבל את השפע האלוקי, לאומנות ההוה, לתמימות. להגדרת השפע כמשהו שצריך להמשיכו הלאה
- פקדון- מופיע כאן בפעם הראשונה. תפיסת הפקדון אומרת שקיבלת משהו שהוא בעצם לא שלך. וכל רגע ניתן לקחת אותו. אתה צריך להצדיק את ההחזקה בפקדון.
- והיה מעשה הצדקה שלום. מעשה הצדקה מביא איתו שלמות. תפיסה נכונה לחיים. המתנה הכי גדולה והעושר הכי גדול הוא היכולת להשפיע. להמשיך את חוט החסד הלאה. מעשה הצדקה מביא שלמות כוללת